

Europoslanec Ivan David: Čím se „baví“ europoslanci a jak EU škodí životnímu prostředí

- CZ24 News | 28. května 2020

EU: EU se tváří jako náramný ochránce životního prostředí. Zvláště v poslední době, kdy je v Bruselu v módě tzv. boj proti globálnímu oteplování. Ve skutečnosti je EU jedním z hlavních spolupachatelů vypalování tropických deštných pralesů a masového kácení lesů na Sibiři. Brusel má „na triku“ i zhoršování sucha v evropských zemích, které je mimo jiné způsobeno kácením lesů na území EU, aby stromy „udělaly místo“ větrným elektrárnám a fotovoltaiickým parkům. Na jejich další masivní výstavbu chce Evropská komise uvolnit v letech 2021 až 2027 velkou část ze 400 až 600 miliard eur, které mají být prošťustrovány v rámci Zeleného úřělu.

Po přelomu tisíciletí Evropská komise prosadila v europarlamentu a v Radě směrnici EU o podpoře výroby energií z obnovitelných zdrojů. Podle původního plánu měla být zvýšena výroba ekologických energií na 10%. Při pozdější revizi byl cíl zvýšena na 20%. Ke zhodnocení důsledků i této legislativy se přesně hodí věta, kterou ruský premiér Viktor Černomyrdin, úřadující v době prezidenta Borise Jelcina, použil ke omluvě výsledků transformace sovětské ekonomiky na kapitalismus: „Chtěli jsme to tentokrát udělat lépe, ale dopadlo to jako vždycky“.

Místo stavby nových přehrad a přečerpávacích nádrží, které by dokázaly v krajině zadržet vodu – a tím kromě výroby elektřiny přispěly i k boji se suchem, v EU a okolí vyrostly obří soustavy větrných elektráren. Dnes už je na základě vědeckých výzkumů prokázáno, že obří turbíny nejenže zabíjejí ptáky, ale zhoršují bilanci vodních srážek na kontinentu. Dodnes nás to stojí miliardy eur na dotacích jejich výstavby. Další miliardy platíme v drahých cenách energií, které produkují.

Ekonomickým i ekologickým zločinem jsou solární parky, které zabírají nejen úrodnou půdu, ale mnoha z nich musely ustoupit i lesy. Polní zemědělství a zejména lesy mají zásadní vliv na udržení vody v krajině. Hektary černých panelů ohřívají krajinu a tím ji vysušují. O miliardách, které solárním baronům skončily v kapsách jak z dotací, tak i z drahé energie, kterou nás zákon nutí kupovat, už byly napsány celé knihy.

Ekologickým zločinem s celoplanetárními důsledky je zavedení povinného přimíchání biologické složky do motorových paliv. Kvůli pěstování plodin, z nichž je biosložka vyráběna – jako jsou kukuřice, řepka nebo palmový olej už byly vykáceny miliony hektarů deštných pralesů. Vypalování deštných pralesů strašlivě poškozují životní prostředí na globální úrovni. Deštné pralesy nejenže vodu v terénu udržují, ale jejich působení na počasí je takové, že pomáhají přitahovat dešťové srážky z moře na kontinenty. Hlavně ale čistí vzduch.

Stejně dokáží působit i plochy lesů z mírného pásma. Tento efekt byl popsán a prokázán v mnoha vědeckých pracích. V USA, v Kanadě i v SSSR a jeho nástupci Rusku. Kvůli EU ale dnes každodenně mizí tisíce hektarů sibiřských lesů, v nichž pramení mnoho ruských veletoků, které dávají vodu nutnou k přežití v jižněji položených oblastech. Vodu bez nich nelze nejen provozovat zemědělství, ale ani přežít. Jenže i tyto lesy padají za oběť pařezovým projektům, které v rámci perverzního unijního způsobu přechodu od fosilních paliv na „obnovitelné“ zdroje energií. Tyto „pseudozelené“ projekty jako konverze uhelných nebo plynových elektráren na štěpku za rok spotřebují les, který roste desítky let.

Jediná elektrárna velikosti českých Tušimic ročně spálí dřevo z oblasti jako jsou celé Krušné hory. Stromy, které rostly 50 a více let. Ve staré části EU jsou desítky takových „módních“ elektráren. Další mají vzniknout v rámci Zeleného údělu. Přestavba každé z nich z uhlí na dřevo stojí miliardy. Dílem z fondů EU a dílem z národních rozpočtů. Miliardy, které by bylo možné použít na projekty jako přehrady, které by životnímu prostředí skutečně pomohly. Elektřina z nich je navíc drahá, takže to celé platí ve finále občan.

Lahůdkou jsou ovšem městské teplárny, které byly přebudovány na spalování biomasy. Jedna z nich je v rakouském Linzi. Z okruhu 500 km je do ní sváženo seno a sláma. Tisíce kamionů, které ničí i české silnice. Obrovské množství výfukových zplodin, které při tom vypouští do ovzduší. To je panečku „ekologie jak řemen“. Seno kvůli tomu chybí ve stájích k výkrmu dobytka. Sláma k jeho ustájení a k výrobě hnoje, který je nejlepší výživou rostlin. Navíc se schopností zadržovat vodu v krajině více než suché poldry, jejichž výstavbu EU dotuje ze svých fondů.

Všechny tyto nešvary jsou dobře zmapovány. I v europarlamentu se o nich již několikrát mluvilo. Dokonce několik zpráv již naši předchůdci za těch 20 let pseudoekologické politiky EU projednali a schvalovali. Vždy to skončilo tím, že byly popsány některé nešvary a „vedlejší škody“. Pokaždé to ale skončilo schválením dalších novel EU předpisů, které tyto obludnosti ještě zintenzivnily. Na všech těchto ekologických zločinech totiž vydělávají nadnárodní korporace. A kvůli nim a jejich ekonomickému prospěchu byla EU zřízena.

Dnes jsme na Zemědělském výboru EP projednávali iniciativní zprávu o ochraně světových lesů. Tlustospis jako skoro vše v Bruselu. Iniciativní zpráva je dokument který zpracovává výbor v němž europarlament sdělí Komisi, co by si přál změnit nebo udělat jinak. Komise je pak má vzít za podnět k přípravě nové legislativy nebo změně té současné. Funguje to tak, že zpravodaj předloží návrh zprávy. Poslanci k němu mohou předkládat pozměňovací návrhy. Některé z nich výbor a plénium schválí. Poté je zpráva odeslána Komisi. A ta si z toho vybere co se jí hodí „do krámu“ a předloží to ke schválení europarlamentu a Radě.

Návrh zprávy předložil Litevský socialista Juozas Olekas. Pečlivě se vyhnul všem skutečně vážným problémům, které „zelená“ politika EU páchá v Evropě i ve světě. Předložil sadu frází o důležitosti lesů a pochválil vše do doposud EU udělala k jejich ochraně. Tedy vesměs různé podobné zprávy a rezoluce europarlamentu, na něž po jejich schválení padá prach v archivu.

Poslanci k ní předložili 108 pozměňovacích návrhů. Většina z nich vyzývá, aby v rámci Zeleného údělu byly všechny výše popsané nešvary ještě akcelerovány. Chápu, když poslanec předloží komplikovaný pozměňovák k návrhu právního předpisu. Při ukládání povinností státům, občanům nebo firmám může jít o každé slovíčko. Složitě problémy občas není snadné vyřešit pár větami, ale je nutný to složitější text. Poněkud mi však uniká smysl psaní dlouhých zpráv. Některé věty z pozměňovacích návrhů mají dokonce 12 řádků. Připadá mi to jako „intelektuální onanie“.

Frakce Identita a demokracie (ID), v níž působí čeští europoslanci zvolení za SPD, do balíku pozměňováků také přispěla. Navrhli jsme jednoduché a stručné pozměňovaky. Zakázat dovoz palmového oleje do EU. Ukončit dovoz biopaliv ze zemí, kde je kvůli pěstování plodin, z nichž se vyrábí, likvidován prales a vraždění domorodci. Zastavit spalování dřeva v elektrárnách v EU, které vede k masivnímu odlesňování.

O návrzích, z nichž mnohé byly psány velmi šroubovaným jazykem diplomatů umožňující dvojí i trojí výklad jsme hlasovali korespondenčně několik hodin. Sekretariát nyní sčítá hlasy pro jednotlivé pozměňovaky. Pozdě večer nebo v noci se dozvíme, co schválila probruselská většina. Pak budeme hlasovat ještě o tom, jestli souhlasíme s návrhem zprávy jako celku

Ivan David